

Consell Tributari

Expedient: 491/5

El Consell Tributari, reunit en sessió de 22 de febrer de 2006, coneixent dels recursos presentats pel Sr. A.S.S., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En 20 i el 21 d'abril de 2005, el Sr. A.S.S. va presentar dos escrits amb la intenció en substància d'impugnar la resolució del director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 4 de març de 2005 (notificada l'1 d'abril següent) en la qual es desestimava el recurs que l'interessat havia interposat el 15 d'octubre de 2004 contra les liquidacions de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM), relatives al vehicle B-...-IF, corresponents als exercicis 2001 a 2003 i als dos primers trimestres de l'exercici 2004 (donada la baixa definitiva del vehicle, produïda per la seva cessió a la Guàrdia urbana per al seu desballestament el 2 de maig d'aquest any), i contingudes en el rebut núm. CR-2004-2-17-..., emès el 17 de setembre de 2004.

2.- A més, atès que, mentre es trobava pendent la resolució impugnada, l'interessat va rebre notificació de la providència de constrenyiment, datada el 27 de gener de 2005, per fer efectiu el cobrament dels deutes tributaris assenyalats, el 28 de febrer següent va presentar nou escrit on reiterava tot el ja exposat a l'esmentat recurs deduït contra les liquidacions practicades.

3.- En tots aquests escrits, el Sr. A.S.S. ha vingut sostenint que no havia satisfet l'IVTM per la senzilla raó que no havia rebut cap liquidació, circumstància que entenia era conseqüència d'haver-li sigut "concedida en el seu dia l'anul·lació [...] per patir una minusvalidesa", extrem que, en no disposar de la sol·licitud corresponent, ni de cap document acreditatiu de la concessió d'exempció, intentava demostrar mitjançant l'aportació del document, denominat "qualificació de la disminució", expedit per l'ICASS. En aquest document, datat el 14 de març de 1991, consta que l'interessat presenta un grau de disminució del 33%, el qual constitueix la causa de la seva condició de disminuït "als efectes de les accions assistencials procedents".

4.- De les dades que consten a l'expedient resulta que el Sr. A.S.S. era titular del vehicle esmentat des de l'1 de juliol de 1987. També consta que va practicar en aquesta data l'autoliquidació corresponent al meritat impost de circulació i que va satisfer l'impost corresponent als exercicis 1988 i 1989.

5.- No consta en canvi que a partir d'aquest últim exercici hagués pagat l'IVTM instaurat per la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals (LHL) com tampoc consta que l'Administració li hagués practicat cap liquidació del mateix fins que, com s'ha dit, l'interessat va entregar el vehicle per al seu desballestament a la Guàrdia urbana el 2 de maig de 2004.

6.- La divisió de recursos de l'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació de la impugnació de les liquidacions i la continuació de la via de constrenyiment iniciada per al seu cobrament.

7.- Contemporàniament i en paral·lel a aquest procediment, el Sr. A.S.S. va deduir queixa davant la síndica de greuges de Barcelona el 3 de maig de 2005, adduint en síntesi les mateixes al·legacions descrites en l'antecedent 3. Per proveir adequadament, la síndica de greuges de Barcelona va demanar l'informe a l'Institut Municipal d'Hisenda, el 5 de maig següent, atenant-se la petició el 3 de juny, mitjançant un detallat informe on es descrivien els fets, els fonaments jurídics i les actuacions practicades, així com s'anunciava el sentit de la proposta desestimàtoria que anava a formular-se i el trasllat de la mateixa al Consell Tributari per al seu dictamen definitiu.

8.- Amb data 14 de juny de 2005 la síndica de greuges de Barcelona va resoldre desestimant la queixa i declarant que "l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat correcta", suggerint, no obstant, que es "consideri la possibilitat de condonar els recàrrecs i els interessos aplicats ateses les circumstàncies concurrents i el principi de confiança legítima".

9.- Amb dates 9 i 10 de novembre de 2005 l'interessat va formular diversos escrits reiterant les seves al·legacions, dirigits indistintament a l'Ajuntament de Barcelona i al conseller de justícia de Catalunya. De tots aquests escrits s'ha fet trasllat

oportú a aquest Consell Tributari, atenent a la seva naturalesa d'òrgan competent respecte d'això

10.- Per altra banda, consta a l'expedient, i així ho ve indicant l'interessat als seus diversos escrits, que el 18 de desembre de 2003 va sol·licitar, conforme preveia l'art. 4 de l'Ordenança Fiscal nº 1.2 per a 2003, l'exempció de l'IVTM en relació al vehicle ...CPP en virtut de la minusvalidesa assenyalada, i també consta que aquella exempció li va ser reconeguda pel director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda mitjançant resolució de data 9 de febrer de 2004, amb efectes des del 17 de desembre de 2003.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- A fi de delimitar adequadament la qüestió que ha de ser objecte d'anàlisi per aquest Consell Tributari, convé aclarir un extrem fàctic que constitueix el fonament de la principal al·legació del recurrent continguda als múltiples escrits que ha formulat davant diverses instàncies de l'Administració local i autonòmica de Catalunya.

Es tracta del següent: l'Ajuntament de Barcelona, contràriament al que afirma l'interessat, no li va concedir, ni va poder haver-li concedit, en virtut de la minusvalidesa acreditada, l'exempció de la qual diu haver gaudit des de 1990. El fet cert de que des d'aquella data no li hagi sigut liquidat l'IVTM corresponent al vehicle B- ...-IF, i que ell no ho hagi satisfet tampoc, respon a una causa més elemental que la suposada concessió d'aquesta exempció.

En efecte, a la vista del conjunt d'antecedents que obren a l'expedient és del tot raonable entendre –com molt bé assenyalava el minucios informe de 3 de juny de 2005 de l'IMH- que el Sr. A.S.S. no va practicar l'autoliquidació de l'IVTM a l'entrada en vigor d'aquest nou impost l'1 de gener de 1990 (disposició transitòria 4a LHL), tal com exigia l'art. 12 de l'Ordenança Fiscal nº 1.2. de 1990. Si bé l'interessat havia vingut satisfent l'antic impost de circulació, la falta d'autoliquidació del nou impost va comportar que no fos incorporat al padró del mateix i, en conseqüència, tret que s'hagués produït una iniciativa de l'Administració respecte a això–que no es va produir, fins que es va tenir coneixement del lliurement del vehicle per al seu desballestament-, resultava impossible que aquesta el tingués identificat com a subjecte passiu i pogués practicar-li les liquidacions corresponents.

Reforça el caràcter raonable d'aquesta interpretació dels fets ocorreguts una consideració ulterior, també destacada amb encert per l'Institut Municipal d'Hisenda. Durant el període de vigència de la LHL i fins a la seva recent reforma efectuada per la Llei 51/2002, de 27 de desembre –això és, des de l'1 de gener de 1990 fins al 31 de desembre de 2002- l'interessat no va poder haver gaudit de l'exempció pretesa per no reunir mai tots els requisits necessaris per gaudir-la. En efecte durant tot aquest període, l'art. 94.1. d) LHL atribuïa l'exempció a “els cotxes [...] adaptats per la seva conducció per persones discapacitades [...]”. Deixant al marge el grau de minusvalidesa que pateix el recurrent, el cert és que el vehicle que ens ocupa, mai ha sigut un vehicle “adaptat per a la seva conducció”, atès que, conforme a la interpretació constant d'aquest Consell Tributari, la disposició d'uns miralls especials no pot considerar-se compresa en les adaptacions que exigeix aquest article per a la concessió de benefici. Es més, davant la insistència del recurrent de que li va ser concedida aquesta exempció, cal advertir que des de l'1 de gener de 1990 i fins a l'1 de gener de 1999, l'art. 94.d) LHL xifrava el límit màxim de cavalls fiscals dels vehicles que eren susceptibles de gaudir de l'exempció de l'IVTM en 12, mentre que el vehicle que ens ocupa té una potència superior, xifrada en 12,17 HP.

I una altra cosa és que després de la reforma de la LHL efectuada per la Llei 51/2002, de 27 de desembre, l'interessat reuneixi els nous requisits exigits per gaudir de l'exempció pretesa. Però això ens porta ja a la qüestió principal que conté aquest cas.

Segon.- Aquesta qüestió principal, aclarit l'anterior, consisteix en saber si, tenint en compte els termes del recurs formulat pel Sr. A.S.S. el 14 d'octubre de 2004 contra les liquidacions de l'IVTM, l'Ajuntament de Barcelona pot concedir-li l'exempció de l'impost per als períodes de vigència de la LHL reformada.

Per respondre a aquesta qüestió cal considerar tres aspectes: en primer lloc, si aquell recurs pot entendre's com una sol·licitud d'exempció, formulada oportunament, atès que l'art. 94 LHL (art. 93 TRLHL de 2004), tant en la seva antiga redacció com en la nova exigeix que per aplicar el benefici “els interessats hauran d'instar la seva concessió indicant les característiques del vehicle, la seva matrícula i la causa del benefici”. En segon lloc, si en vista de les circumstàncies acreditades pel recurrent, es compleixen els requisits materials que exigeix la nova redacció de l'art. 94 LHL (art. 93 TRLHL). I finalment, si afecta d'alguna manera el fet que hagi sigut concedida al Sr. A.S.S. l'exempció de l'IVTM per un altre vehicle, el ...CCP, a partir de 17 de desembre de 2003.

Doncs bé, sobre la primera qüestió, no hi ha inconvenient en admetre que el recurs formulat contra unes liquidacions que no eren fermes, atès que el recurrent les va impugnar durant el període de pagament voluntari, pugui interpretar-se com una sol·licitud efectuada a temps, en la mesura en què implícitament conté tots els seus elements rellevants (característiques del vehicle i matrícula), i funda en la discapacitat del titular la causa del desacord amb les liquidacions, com és constant criteri d'aquest Consell Tributari. Cal advertir d'altra banda que el caràcter pregat d'aquesta exempció, segons l'art. 94.2 LHL (art. 93.2 TRLHL), constitueix un tret essencial de la mateixa, i encara que la llei no estableixi termini per instar la seva concessió, l'Ordenança fiscal general (OFG) si ho estableix, i en aquest cas el recurrent ha formulat la sol·licitud dins del termini de reclamació contra les liquidacions practicades, conforme a l'art. 53.1.e) de dita Ordenança.

El segon, relatiu a la concurrència dels requisits materials exigits per al gaudi de l'exempció en el moment de la meritació de l'IVTM, també té una resposta clara. Ja hem dit que fins l'entrada en vigor de la reforma de la LHL no es donaven aquests requisits, ja que el vehicle B-...-IF no era un vehicle "adaptat per a la seva conducció" en el sentit de l'antic art. 94.1.d) LHL. No obstant això la nova redacció d'aquest article, vigent des de l'1 de gener de 2003, només demana que es tracti de "vehicles matriculats a nom de minusvàlids, per al seu ús exclusiu", amb independència de que siguin "conduïts per persones amb discapacitat", com que siguin "destinats al seu transport", sempre que el seu titular tingui un grau de minusvalidesa "igual o superior al 33 per cent" [paràgrafs II i IV de la lletra e) de l'art. 94.1 LHL (art. 93.1 TRLHL)]. Doncs bé, tots aquests requisits es poden considerar complerts en el moment de la meritació de l'IVTM del període 2003 i 2004 en el cas que ens ocupa i, en conseqüència, procediria declarar l'exempció corresponent.

No obstant, un últim obstacle impedeix encara arribar a aquesta conclusió. Com s'ha establert a l'antecedent 10, el recurrent gaudeix de l'exempció de l'IVTM per un nou vehicle, matrícula ...CCP, a partir del 17 de desembre de 2003. El paràgraf III de la lletra e) de l'art. 94.1. LHL (art. 94.1 TRLHL) disposa que aquesta exempció no resultarà aplicable als subjectes passius beneficiaris d'aquesta "per més d'un vehicle simultàniament". Si això és així, el reconeixement de l'exempció de l'IVTM per al període 2004, en relació al vehicle B-...-IF, entraria de ple en aquesta simultaneïtat prohibida. Ara bé, aquest Consell Tributari considera que no poden entendre's compresos en la prohibició establerta en aquest article aquells encobriments en el gaudi de l'exempció que porten causa exclusiva del període raonable, sempre inferior

clarament a un any, necessari per a la cerca de comprador del vehicle pel qual es venia gaudint del benefici, o per desfer-se del mateix mitjançant el seu desballestament. I com això resulta aquí acreditat, procedeix reconèixer l'exempció sol·licitada per al període 2004.

Tercer.- La possibilitat de condonar els recàrrecs i interessos corresponents a la via de constrenyiment de les liquidacions dels períodes 2001 i 2002 per als quals, com es dedueix de l'anterior, no pot reconèixer-se el benefici, en els termes suggerits per la síndica de greuges de Barcelona, no pot recollir-se en el dictamen d'aquest Consell Tributari sobre la proposta de resolució dels recursos, ja que, conforme a l'art. 75 de la Llei general tributària, la condonació dels deutes tributaris (i els recàrrecs i els interessos ho són) només pot efectuar-se en virtut de Llei, en la quantia i amb els requisits que en la mateixa es determinin, i no existeix cap Llei que contempli el cas que ens ocupa.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR en part el recurs; DECLARAR l'exempció de l'IVTM relatiu al vehicle B-...-IF per als exercicis 2003 i 2004, i CONFIRMAR la via de constrenyiment seguida pels deutes corresponents als exercicis 2001 i 2002.